

Προσωπικό

Στίχοι: **Μιχάλης Γκανάς**

Μουσική: **Μιχάλης Καλογεράκης**

Εκτελέσεις:

χάλης Καλογεράκης
Παντελής Καλογεράκης
Επειδή η ζωή μας μοιάζει να φυραίνει
μέρα τη μέρα, δε θα πει πως η ζωή
δεν αξίζει τον κόπο.

Επειδή σ' αγάπησα και σ' αγαπώ ακόμη
κι ας μην είναι όπως παλιά,
δε θα πει πως πέθανε η αγάπη,
κουράστηκε ίσως, σαν κάθε τι που ανασαίνει.

Επειδή περνάς δύσκολες μέρες
σκυμμένη σε χαρτιά και γκρεμούς
που δεν κλείνουν κι εγώ πηδάω
τις νύχτες επι κοντώ λαχανιάζοντας,
δε θα πει πως δεν έχουμε
τη δική μας μοίρα,

Επειδή πότε είσαι άνθρωπος
και πότε πουλί, φέρνεις στο σπίτι μας
ψωμάκια μικρά της αποδημίας
κι ελπίζουνε τα παιδιά μας
σε καλύτερες μέρες.

Επειδή λες όχι και ναι κι ύστερα όχι
και δεν παραιτήσαι, ντρέπομαι
για τα ίσως, τα μπορεί τα δικά μου,
μα δεν αλλάζω, όπως δεν αλλάζεις κι εσύ,
αν αλλάζαμε θα `μαστε πάλι
δυσ άγνωστοι και θ' αρχίζαμε
απ' το άλφα.

Τώρα ξέρουμε πού πονάς,
πού σωμαίνω, πότε γίνεται παύση,
διακοπή αίματος και κρυώνουν τα σώματα,
ώσπου μυστικό δυναμό
να φορτίσει πάλι τα μέλη
με δύναμη κι έλξη και δέρμα ζεστό.

Επειδή είναι δύσκολο ν' αγαπάς
και δυσκολότερο ν' αγαπάς τον ίδιο άνθρωπο

για καιρό, κάνοντας σχέδια και παιδιά
και καυγάδες, εκδρομές, έρωτα, χρέη
κι αρρώστιες, Χριστούγεννα, Κυριακές
και Δευτέρες, νόστιμα φαγητά
και καμμένα, θέλοντας ο καθένας
να `ναι ο άλλος γεφύρι και δέντρο
και πηγή κατά τις περιστάσεις
ή και όλα μαζί στην αναγκη,
δε θα πει πως εγώ δεν μπορώ
να γίνω κάτι απ' όλα αυτά ή και όλα μαζί
κι αν είναι να περάσω στη σκλαβιά - έτσι κι αλλιώς -
ας είμαι, λέω, σκλάβος της αγάπης.

Καταχώριση στο stixoi.info: cactus, 05-08-2014

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=58857

www.stixoi.info